

RENBETESKOMMISSIONENS AF 1913 HANDLINGAR

XIV

Protokoll

Sommarundersökningar 1915 inom norra
afdelningens område

Protokoll fördt i Tromsö den 2 oktober 1915.

§ 1.

Den 30 september på aftonen afreste sektionen med ångbåt från Gibostad. till Tromsö och fortsatte den 1 oktober med motorbåt till Fagernes i Ramfjorden.

Den 2 oktober undersökte sektionen flyttningsförhållandena på Fagerfjeldets sluttning samt vid gårdarna Birkenes och Fagerelv. Härvid demonstrerades flyttningsvägen af gaardbrukeren Martin Bertelsen Birkenes. På eftermiddagen återvände sektionen till Tromsö.

§ 2.

Bertelsen meddelade, att renarnas flyttning går längs "fjären" från Sörbotten till gården Fagerelv. Här drifvas renarna längs inmarksgärdet upp i liden och vidare genom gårdarna Fagerelvs och Birkenes utmark upp till skogsgränsen, som sedan följes i fjällsluttningen fram till fjällets nordspets, hvarifrån flyttningen går vidare ned genom skogen W om gården Storslaatten till de flata hedarna på Bredvikeidet. Den här beskrifna vägen användes i hufvudsak vid alla flyttningarna. Dock händer det, att vid vajflyttningen i maj månad renarna föras längs isen från Sörbotten till Fagerelv; förr hafva vissa lappar flyttat längs isen ända ut

förbi Fagernes och först där drifvit hjorden upp på Bredvikeidet. Vid höstflyttningen pläga lapparna använda Björnskaret och Salt-dalen till hviloplatser. Det händer att man stannar med renarna i den senare upp till 2 à 3 dagar. Enligt B:s åsikt vållar flyttningen i maj ingen som helst olägenhet hvarken för B. eller för grannarna. Flyttningen vid midsommartid medför så till vida olägenhet, att lapparna stundom släppa renarna, då de hunnit förbi Klubbeneselven, hvarvid dessa kunna blifva gående $\frac{1}{2}$ à 1 dygn i B:s utslätter och havnegang. Denna olägenhet kunde undgås, om lapparna flyttade direkt förbi med hjorden, då de äfven kunde undvika B:s slätter, om de vid Birkeneselven drefve renarna längs denna på S-sidan direkt till skogsgränsen. B. vet, att detta är möjligt, ty stundom hafva lapparna på detta sätt fört renarna förbi slättermarken. De gårdar, som ligga S om B:s egendom, hafva inga utslättrar, och den mark renarna passera genom är af mycket litet värde såsom havnegang. Vid höstflyttningen äro lapparna alltid med renarna. Då äro slättrarna i allmänhet afbärgade, men B. anser dock, att det vore förmånligt, om lapparna äfven då drefve hjorden ofvanför slättermarken. I fjol, då höstflyttningen försiggick ovanligt tidigt, hade B. ännu ej hunnit slå hela utslättern, då renarna kommo, hvarför de då gjorde skada på det oslagna höet. Förr i världen brukade renarna komma redan vid Olsok-tiden till Fagerfjeld. Detta vartill stor olägenhet; men detta har dock icke förekommit under de senare åren. För öfrigt anser B., att flyttningarna ej vålla någon större olägenhet i trakten och inga takster hafva hållits.

B. står på god fot med lapparna i allmänhet och anser, att dessa äro skötsamma och bra att hafva att göra med.

Inga natursvårigheter finnas på denna flyttningssväg och flyttning med småkalfvar kan försiggå.

Enligt sektionens åsikt äro här inga åtgärder nödvändiga att vidtaga, enär gårdarna S om Fagerelv äro ingärdade mot fjordstranden och gården Fagerelvs gärde mot utmarken är fullt effektivt.

Den af B. nämnda önskvärda förändringen af flyttningsvägen så, att denna alltid ginge upp längs Fagerelven och icke öfver B:s slåttermark, är lätt att åstadkomma, om blott renvaktarna följa med hjorden och ej lämna denna åt sig själf. Någon hvilo- eller betesplats torde icke vara af nöden på denna sträcka, enär sådana finnas i Lavangsdalen och på Bredvikeidet om våren, samt i Björnskaret och Saltdalen om hösten.

Uppläst och godkänt den 3 oktober 1915.

Justeradt i Tromsö den 8 oktober 1915.

P. Lorenz Smith.

Eric von Sydow.